

Geachte heer/mevrouw,

Met grote verontwaardiging zag ik op 03 november 2019 in het NOS journaal het item over jeugdzorgmedewerkers die bedreigd worden. Hierbij de link naar het item inclusief video.

<https://nos.nl/artikel/2308905-ik-maak-je-dood-is-in-de-jeugdzorg-nog-een-nette-bedreiging.html>

Allereerst wil ik stellig benadrukken dat dat deze bedreigingen volgens mij ronduit verwerpelijk zijn. Nooit mag iemand om wat dan ook bedreigd worden. Nóch met de dood nóch met geweld.

Vervolgens zou ik willen benadrukken dat de wijze waarop dit serieuze probleem verder toegelicht werd erg eenzijdig was. Het kan niet zo zijn dat er niemand te vinden was om de gronden van deze frustraties van ouders jegens jeugdzorg toe te lichten.

De bedreigingen vinden hun oorzaak immers in de machteloosheid van (verstoten) ouders die worden geconfronteerd met het destructieve beleid van de gecertificeerde instellingen in het gedwongen kader.

Hoe kunnen ouders rustig blijven als hun kinderen, het liefste en het meest waardevolle wat ze hebben, bij hen weggehaald worden en rechts- en jeugdzorg geen enkele kans bieden op gezinsherenging. Er wordt geen hulp verleend aan gezinnen en er worden alleen maar pleegouders gezocht onder het mom van veiligheid en stabiliteit voor de kinderen.

Nu vragen de Gecertificeerde Instellingen (organisaties voor jeugdbescherming) in een pamflet om maatregelen van de overheid tegen bedreigingen (zie de bijlage).

In het pamflet wordt het gebrek aan publieke verontwaardiging gemist over verbale en fysieke agressie. Echter, ouders missen de publieke verontwaardiging over het vaak te snel en zonder enige noodzaak uiteenrukken van een gezin. Veel ouders hadden een goed beeld over de Raad van de Kinderbescherming en gecertificeerde instellingen voordat ze ermee te maken kregen en eenmaal bekend hiermee, concluderen ze dat het systeem, althans de invulling hiervan, niet werkt.

Ik ben ervan overtuigd dat een aantal belangengroepen en ouders ook zeer graag hun frustratie en woede zouden willen toelichten. Bij mijn weten hebben zij al herhaaldelijk bij gemeenten, rechtbanken, RvdK en jeugdzorg kenbaar gemaakt wat de werkwijze is van de keten en hoe schadelijk deze is voor degene die beschermd zouden moeten worden, namelijk de kinderen én hun ouders. Hun liefhebbende, gezonde en verantwoord opvoedende ouders welteverstaan. Ik heb het niet over gevallen van **bewezen** kindermishandeling waarbij een kind per definitie van de mishandelende ouder gescheiden dient te worden.

Jeugdzorg is onderzoeker, aanklager, rechter en beul en de rechters die in het familierecht werken checken anno 2019 nog steeds niet de feiten waardoor ouders door oneerlijke en ongekwalificeerde rapportages zomaar hun kinderen kwijtraken en kinderen hun ouders.

Door deze al decennia opgebouwde machtspositie verliezen 16.000 kinderen definitief contact met één der ouders. Hier gaat het om ernstig trauma van een der ouders, wat niet onderkent en aangepakt wordt met actieve steun van de keten die weigert wet en wetenschap te integreren in een objectieve en verantwoorde werkwijze.

Daarnaast worden per jaar ruim 40.000 kinderen uit huis geplaatst. Hiervan is ook met breed geaccepteerde studies aangetoond dat dit contraproductief is en diepe schade veroorzaakt bij kinderen en hun ouders.

Vorige week nog ging een vader over tot een honger en dorst staking om het co-ouderschap over zijn kinderen te verkrijgen. Ik vraag u of u dit draconische maatregelen acceptabel vindt voor ons Nederland welk de rechten van de mens dient te beschermen?

Indien u oprecht de zwarte kant van de keten onder de aandacht wilt brengen, dan kunt u mij hiervoor persoonlijk benaderen. Als ervaringsdeskundige vader, die zonder enige gegronde reden door de moeder van ons kind én het rechtssysteem uit het leven van ons kind verstoten wordt, wil ik graag tijdens een raadsvergadering samen met andere ouders en belangenverenigingen een presentatie geven over het fenomeen ouderverstoting en de werkwijze van rechters en jeugdzorg in dezen alsmede persoonlijke verhalen met u delen. De impact van dit globale probleem is immers veel te desastreus om zich alleen op één kant van het verhaal te focussen.

Bedreigingen en agressie zijn niet goed te keuren en het is duidelijk beter ze te voorkomen dan te genezen. Daarom zou volgens mij de bezem moeten door de praktijk van de gecertificeerde instellingen, jeugdzorg en moeten rechters de wetten naleven om kinderen én ouders te beschermen.

Uw reactie zie ik met belangstelling tegemoet.

Met vriendelijke groeten,

Een verstoten vader
(gegevens zijn bij de griffie bekend)